

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 132/2020
07.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Ђорђевић, адвокат у ..., против тужених „Дечани“ д.о.о. из Ариља и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душица Стјепановић Врањевац, адвокат у ..., ради проглашења недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу број Гж 1047/19 од 14.11.2019. године, у седници већа одржаној 07.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу број Гж 1047/19 од 14.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги број П 1082/2018 од 17.01.2019. године је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се прогласи недопуштеним извршење одређено решењем Основног суда у Пожеги, Судска јединица у Ариљу број И 2145/10 од 23.03.2010. године и број И 241/09 од 08.06.2011. године, као и закључком Основног суда у Пожеги број И 2145/10 од 26.06.2014. године на непокретности и то: право коришћења на катастарској парцели број .. по култури земљиште под делом зграде и њива II класе укупне површине 0.00.50 ха и право коришћења на ½ идеална дела од катастарске парцеле .. по култури земљиште под зградом, објектом и земљиште уз зграду укупне површине 0.01.56 ха, све уписано у листу непокретности број .. КО ..., према туженом „Дечани“ д.о.о. из Пожеге и ББ из ... . Обавезан је тужилац да туженима као солидарним повериоцима плати трошкове спора у износу од 99.150,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом број Гж 1047/19 од 14.11.2019. године усвојио жалбу тужиоца, па је преиначио пресуду Основног суда у Пожеги, тако што је усвојио тужбени захтев тужиоца према туженима „Дечани“ д.о.о. Ариље и ББ из ..., па је прогласио недопуштеним извршење одређено решењем Основног суда у Пожеги, Судска јединица у Ариљу број И 2145/10 од 23.03.2010. године и број И 241/09 од 08.06.2011. године, као и закључак Основног суда у Пожеги број И 2145/10 од 26.06.2014. године на непокретностима и то: право коришћења на катастарској парцели број .. по култури земљиште под делом зграде и њива II класе укупне површине 0.00.50 ха и права коришћења на ½ идеална дела половина од кп. број .. по култури земљиште

под зградом- објектом и земљиште уз зграду, укупне површине 0.01,56 ха, све уписано у лн. број .. КО ... . Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете од стране другостепеног суда тужени су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), па је оценио да је ревизија тужених дозвољена, али да није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује на неке друге битне повреде поступка.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је пред Општинским судом у Ариљу 12.05.2009. године оверен уговор о поклону под бројем Ов ../09 којим су ВВ и ГГ поклонили кп број .. и кп. број .. поклонопримцу, овде тужиоцу АА који је 22.05.2009. године поднео захтев за упис права СКН Ариљу. СКН Ариље је решењем од 30.08.2011. године извршила укњижбу права коришћења на кп. број .. и кп број .. обе КО ... и право својине на објекту број 1, породичној стамбеној згради која се налази на кп. број .. у корист поклонопримца – тужиоца.

Извршни повериоци, овде тужени „Дечани“ д.о.о. и ББ су код првостепеног суда покренули поступак извршења под бројем И 2145/10 против извршног дужника ВВ, ради намирења новчаног потраживања. У току извршног поступка овде тужилац АА је као треће лице поднео приговор 26.06.2015. године којим је истакао да се нису стекли услови за спровођење извршења на катастарској парцели .. и кп број .. из разлога што је у лн број .. КО ..., он уписан као власник почев од 2009. године, а он није ни у каквој обавези према извршним повериоцима. Поводом тог приговора је донето решење 17.07.2015. године којим је треће лице, АА упућен да у року од 15 дана покрене парнични поступак ради проглашења недопустивости извршења. Тужилац је поднео благовремену тужбу Основном суду у Пожеги 31.07.2015. године. Извршни поступак је даље настављен, те је донет закључак број И 2145/10 од 21.09.2015. године којим је катастарске парцеле .. и .., доделио најповољнијем понуђачу као купцу односно извршном повериоцу ББ, те су му предметне непокретности предате у својину, уз налог надлежној РГЗ СКН Ариље за упис права својине на предатим непокретностима у корист купца ББ. Након тога, решењем од 26.10.2015. године је обустављен поступак извршења.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца јер је оценио да је у ситуацији када је закључком Основног суда у Пожеги извршни поверилац стекао право својине над сада спорним непокретностима на основу одлуке извршног суда на основу члана 20. став 2. Закона о основама својинскоправних односа (и поред тога што је у време досуђења корисник тих непокретности званично био сада тужилац АА, а не извршни дужник ВВ), тужиоцу на основу члана 45. Закона о основама својинскоправних односа, престало право својине

на непокретностима на којима је постао власник уговором о поклону овереним 12.05.2009. године.

Супротно, Апелациони суд у Крагујевцу је оценио да је првостепени суд погрешно применио материјално право, те је преиначио првостепену пресуду тако што је усвојио тужбени захтев тужиоца.

По оцени Врховног касационог суда правилно је другостепени суд применио одредбу члана 50. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл.гласник РС“31/11; 99/11...109/13-УС, 55/14, 139/14) јер је тужилац као треће лице изјавио приговор 26.06.2015. године који му је и усвојен решењем извршног суда од 17.07.2015. године, те је у складу са тим решењем поднео тужбу 31.07.2015. године указујући да је спорне некретнине добио на поклон на основу овереног уговора о поклону, а који је спроведен и у јавним књигама тако што је тужилац уписан као корисник земљишта кп .. и кп број .. и власник на породичној стамбеној згради у уделу 1/1. Тужилац је на основу закљученог и судски овереног уговора о поклону стекао право својине на стамбеној згради и право коришћења на катастарским парцелама .. и .. (које су биле предмет извршног поступка), на основу члана 20. став 1. и члана 33. Закона о основама својинскоправних односа. Извршни повериоци овде тужени нису побијали правне радње свог дужника ВВ (члан 280 до 285 Закона о облигационим односима) тако да је уговор о поклону закључен 2009.године неоспорен од стране извршних поверилаца.

Наиме, поступак извршења је вођен и окончан у односу на право коришћења на катастарским парцелама број .. КО ... (по култури земљиште под делом зграде и њива II класе, укупне површине 0.00,50 ха) и парцели број .. КО .., (по култури земљиште под зградом – објектом и земљиштем уз зграду, укупне површине 0.01,56 ха, на којој се налази породична стамбена зграда која је у својини тужиоца). Породична стамбена зграда није била предмет извршења. Правилно је другостепени суд ценио то да је тужилац власник на породичној стамбеној згради и да је власник права на згради истовремено носилац права коришћења на земљишту на коме се зграда налази, као и на земљишту које служи за редовну употребу зграде. Правилан је закључак другостепеног суда да су се стекли услови за проглашење решења о извршењу недопустивим. При томе је без значаја чињеница што је закључком извршног суда од 21.09.2015. године овде туженом ББ додељено право коришћења на предметним парцелама јер он није постао ни власник ни корисник спорних парцела, нити је тужиоцу престало право власништва на кући нити право коришћења на парцели на којој се кућа налази (члан 45. Закона о основама својинскоправних односа) које је стекао на основу уговора о поклону и уписом у јавним књигама.

Врховни касациони суд је размотрио ревизијске наводе тужених, али је оценио да они нису основани. Неприхватљиво је правно становиште ревидената да је тужени ББ стекао право својине на предметним парцелама на основу члана 20. став 2. Закона о основама својинскоправних односа (одлука државног органа) из горе наведених разлога, односно, зато што није било услова да он стекне право коришћења или својине на земљишту испод зграде на којој је власник тужилац јер је то у супротности са чланом 3. истог Закона.

Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

- 4 -

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић